

כא:

עין משפט
ג' מוצה

שבעת ימים פרק ראשון יומא

מסורת הש"ס

6) ומנייה ט: מנייה
ט: מנייה ט: (א) לקמן
דף ע"ג (א) לקמן דף
ג' עירובין ד' ס"ג.
7) (הספדן ל' ט: ס' כ"ג
דף דף קמ"ו (א) וכ"ד דף כ"ה:
מנחת ד' פ"ו: (א) (א) (א) (א)
ה: וס"ג: (א) (א) (א) (א)
ומילין: (א) (א) (א) (א)
דמוכדיה ט' ז' מנייה ויהי
שנת ארבע לריוש העלן
היה דבר ה' אל מוסיף.
(א) (א) (א) (א) (א) (א) (א) (א)
פ"ב מ"א.

תורה אור השלם

1. ויתן לו הכהן קדוש כי לא יהיה שם ימים כי אם לחם הקנים והמקורים מלפניו לישום לחם חם ביום הלקחה.
2. יהי פסח בר אביב בראש הרים ירעש כלבטון פרו וירצו מעיר בעשבת יארק:
3. נערב פסח ויבשרו וכל הקדוה החרים אמלל כשן ורמל ופרח לבטון אמלל. נחם א ד פרח תפרח והגל אף גילת ורען כבוד הלבטון נתן לה הדר הרמל והשרון המה יראו כבוד ה' הדר אליהו.
4. ותנתו בני אהרן הכהן אש על המזבח ויחריבו עצים על האש:
5. עלה הדר ויבשרו ויבשרו עז וכו' וירצו ארצה בו ואבקהו אמר:
6. עלה הדר ויבשרו ויבשרו עז וכו' וירצו ארצה בו ואבקהו אמר:
7. ותפל אש ה' ותאכל את העולה ואת העצים ואת האבנים ואת העפר ואת המים אשר בחעלה ואת הקרבן אשר ירע ואת לחבת מלכים א' יח א

גליון הש"ס

נ"ב וברובים אש ויבשרו
מנחת ד' כ"ב כ"ב כ"ב כ"ב
קט מעלה ולא נקט
שביעה:

תום ישינם

למ"ד טורה נעלת מלאיה
מן על ים דם דעה מיהא
ניסא ללא קביע שיהא
טוסק: חמשה דברים שיש
בין מקדש ראשון למקדש
שני ט' מניין לזר ויבשרו
אתן מהלל ויבשרו כבוד
יערף אחיו כבוד לראשון
בלש וכבוד ועוד שלשה
דברים וימנה לחרבה עז
ולא ערף ועוד י' ט' לו ליתום
ס' חרשים רמ"ח כנגד רמ"ח
אברים ששאלם כמו שפירש
שם אתן את הכיז בקרב עם
מימיה למספר כל נחמים
ט' עזר ואין י' אש רמ"ז
והנה דביע מס וערף אחיו
כבוד לראשון ועמד ארבע
מחלות ועשרים וטלה ט'
לכבוז אלל לא כלש וכבוד
ועוד שלשה דברים וחי
כמו שפירש כל מניין שיש
בין מקדש ראשון למקדש
שני ט' מניין לזר ויבשרו
אתן מהלל ויבשרו כבוד
יערף אחיו כבוד לראשון
בלש וכבוד ועוד שלשה
דברים וימנה לחרבה עז

שק או עור או שק וגו' מה שק
לגביה כדלמרינן בשילהי מגילה (טו:)
שאלו שק או עור או שק וגו' מה שק
לגביה כדלמרינן בשילהי מגילה (טו:)
שאלו שק או עור או שק וגו' מה שק
לגביה כדלמרינן בשילהי מגילה (טו:)

כלי עץ העשוי לנחת הוא וכל כלי
העשוי לנחת א"י מקבל טומאה והוציא
בפני טומאה אלא מלמד שמגבירין אותו
לעולי רגלים ואומרים להם ראו חיבתכם
לפני המקום ששילוקו כסדרו שנאמר
ישום לחם חום ביום הלקחה ותו ליכא
והאמר רב אושעיא בשעה שבנה שלמה
בית המקדש נטע בו כל מיני מגדים של
זהב והיו מוציאין פירותיהן בומנן וכשהרוח
מנשבת בהן נושרין שנא' ירעש כלבטון
פרוי וכשנכנסו נכרים להיכל יבש שנאמר
יפרח לבטון אומלל ועתיד הקב"ה להחיותן
שנאמר יפרח תפרח ותגל אף גילת ורען

כבוד הלבטון נתן לה ניסי דקביעי לא קא
חשיב השתא דאתיה להבי ארון וכרובים
נמי ניסי דקביעי נינהו אמר מר ועשן
המערכה ומי הוה עשן במערכה והתניא
חמשה דברים נאמרו באש של מערכה רבוצה
כארי וברה כחמה ויש בה ממש ואוכלת
לחין כיבשין ואינה מעלה עשן כי קא
אמרינן בדהדיט דתניא י' ונתנו בני אהרן
אש על המזבח י"א ע"פ שאש יורדת מן
השמים מצוה להביא מן ההריוט רבוצה
כארי והתניא א"ר חנינא סגן הכהנים
אני ראיתייה ורבויה ככלב לא קשיא
כאן במקדש ראשון כאן במקדש שני
ובמקדש שני מי הוא והאמר בר שמואל
בר איניא מאי דרתיב וירצו בו ואכבדו
וקרינן ואכבדו מאי שנא דמחוסר ה"א
אלו חמשה דברים שהיו בין מקדש ראשון
למקדש שני ואלו הן ארון וכפורת ו
כרובים אשר אין מיהוה הוה סיועי לא
מסייעא ת"ר שש אשר הן יש אוכלת ואינה
שורתה ויש שורתה ואינה אוכלת ויש
שורתה ויש אוכלת לחין כיבשין ויש
אוכלת ואינה שורתה הא דידן שורתה
ואינה אוכלת דחולין אוכלת שורתה
דמערבה ויש אש דוחה אש ויש אש אוכלת
אש ויש אש דוחה אש ויש אש אוכלת
אש דאמרינן כר ה"ה הושיט אצבעו
ביניהם ושרפן ועשן המערכה אפילו כל
הרוחות שבעולם אין מוזות אותו
ממקומו והאמר ר' יצחק בר אבדימי
במוצאי יו"ט האחרון של חג הכל צופין
לעשן המערכה נוטה כלפי צפון עניים
שמחין ובעלי בתים עצבין מפני שגשמי
שנה מועטין ופירותיהן משתמרין
נמה כלפי מזרח הכל שמחין כלפי מערב
הכל עצבין דאזיל ואתי כדיקלי ואתו
מיבדורי לא הוה מיבדור אמר מר כלפי
מזרח הכל שמחין כלפי מערב הכל
עצבין ורמינהו מזרחית לעולם יפה מערבית
לעולם קשה רוח צפונית יפה לחמין
בשעה שהביאו שליש שהן חונטין ואמר
רב יוסף ואיתימא מר זוטרא יוסימנדן
שלחן בצפון ומגורה בדרום האי מרבה
דידיה והאי מרבה דידיה לא קשיא הא לן
והא להו"י:

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

עשוי לנחת. שאלו מיטלטל וכלי עץ
מיטלטל מלא וריקן אף על כן מיטלטל
מלא וריקן. ואף על גב דשלחן מזופה
בוהב בטל יציפי לגביה כדלמרינן בשילהי
מגילה (טו:)

כלי עץ העשוי לנחת הוא וכל כלי
העשוי לנחת א"י מקבל טומאה והוציא
בפני טומאה אלא מלמד שמגבירין אותו
לעולי רגלים ואומרים להם ראו חיבתכם
לפני המקום ששילוקו כסדרו שנאמר
ישום לחם חום ביום הלקחה ותו ליכא
והאמר רב אושעיא בשעה שבנה שלמה
בית המקדש נטע בו כל מיני מגדים של
זהב והיו מוציאין פירותיהן בומנן וכשהרוח
מנשבת בהן נושרין שנא' ירעש כלבטון
פרוי וכשנכנסו נכרים להיכל יבש שנאמר
יפרח לבטון אומלל ועתיד הקב"ה להחיותן
שנאמר יפרח תפרח ותגל אף גילת ורען

כבוד הלבטון נתן לה ניסי דקביעי לא קא
חשיב השתא דאתיה להבי ארון וכרובים
נמי ניסי דקביעי נינהו אמר מר ועשן
המערכה ומי הוה עשן במערכה והתניא
חמשה דברים נאמרו באש של מערכה רבוצה
כארי וברה כחמה ויש בה ממש ואוכלת
לחין כיבשין ואינה מעלה עשן כי קא
אמרינן בדהדיט דתניא י' ונתנו בני אהרן
אש על המזבח י"א ע"פ שאש יורדת מן
השמים מצוה להביא מן ההריוט רבוצה
כארי והתניא א"ר חנינא סגן הכהנים
אני ראיתייה ורבויה ככלב לא קשיא
כאן במקדש ראשון כאן במקדש שני
ובמקדש שני מי הוא והאמר בר שמואל
בר איניא מאי דרתיב וירצו בו ואכבדו
וקרינן ואכבדו מאי שנא דמחוסר ה"א
אלו חמשה דברים שהיו בין מקדש ראשון
למקדש שני ואלו הן ארון וכפורת ו
כרובים אשר אין מיהוה הוה סיועי לא
מסייעא ת"ר שש אשר הן יש אוכלת ואינה
שורתה ויש שורתה ואינה אוכלת ויש
שורתה ויש אוכלת לחין כיבשין ויש
אוכלת ואינה שורתה הא דידן שורתה
ואינה אוכלת דחולין אוכלת שורתה
דמערבה ויש אש דוחה אש ויש אש אוכלת
אש ויש אש דוחה אש ויש אש אוכלת
אש דאמרינן כר ה"ה הושיט אצבעו
ביניהם ושרפן ועשן המערכה אפילו כל
הרוחות שבעולם אין מוזות אותו
ממקומו והאמר ר' יצחק בר אבדימי
במוצאי יו"ט האחרון של חג הכל צופין
לעשן המערכה נוטה כלפי צפון עניים
שמחין ובעלי בתים עצבין מפני שגשמי
שנה מועטין ופירותיהן משתמרין
נמה כלפי מזרח הכל שמחין כלפי מערב
הכל עצבין דאזיל ואתי כדיקלי ואתו
מיבדורי לא הוה מיבדור אמר מר כלפי
מזרח הכל שמחין כלפי מערב הכל
עצבין ורמינהו מזרחית לעולם יפה מערבית
לעולם קשה רוח צפונית יפה לחמין
בשעה שהביאו שליש שהן חונטין ואמר
רב יוסף ואיתימא מר זוטרא יוסימנדן
שלחן בצפון ומגורה בדרום האי מרבה
דידיה והאי מרבה דידיה לא קשיא הא לן
והא להו"י:

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

עשוי לנחת. שאלו מיטלטל וכלי עץ
מיטלטל מלא וריקן אף על כן מיטלטל
מלא וריקן. ואף על גב דשלחן מזופה
בוהב בטל יציפי לגביה כדלמרינן בשילהי
מגילה (טו:)

כלי עץ העשוי לנחת הוא וכל כלי
העשוי לנחת א"י מקבל טומאה והוציא
בפני טומאה אלא מלמד שמגבירין אותו
לעולי רגלים ואומרים להם ראו חיבתכם
לפני המקום ששילוקו כסדרו שנאמר
ישום לחם חום ביום הלקחה ותו ליכא
והאמר רב אושעיא בשעה שבנה שלמה
בית המקדש נטע בו כל מיני מגדים של
זהב והיו מוציאין פירותיהן בומנן וכשהרוח
מנשבת בהן נושרין שנא' ירעש כלבטון
פרוי וכשנכנסו נכרים להיכל יבש שנאמר
יפרח לבטון אומלל ועתיד הקב"ה להחיותן
שנאמר יפרח תפרח ותגל אף גילת ורען

כבוד הלבטון נתן לה ניסי דקביעי לא קא
חשיב השתא דאתיה להבי ארון וכרובים
נמי ניסי דקביעי נינהו אמר מר ועשן
המערכה ומי הוה עשן במערכה והתניא
חמשה דברים נאמרו באש של מערכה רבוצה
כארי וברה כחמה ויש בה ממש ואוכלת
לחין כיבשין ואינה מעלה עשן כי קא
אמרינן בדהדיט דתניא י' ונתנו בני אהרן
אש על המזבח י"א ע"פ שאש יורדת מן
השמים מצוה להביא מן ההריוט רבוצה
כארי והתניא א"ר חנינא סגן הכהנים
אני ראיתייה ורבויה ככלב לא קשיא
כאן במקדש ראשון כאן במקדש שני
ובמקדש שני מי הוא והאמר בר שמואל
בר איניא מאי דרתיב וירצו בו ואכבדו
וקרינן ואכבדו מאי שנא דמחוסר ה"א
אלו חמשה דברים שהיו בין מקדש ראשון
למקדש שני ואלו הן ארון וכפורת ו
כרובים אשר אין מיהוה הוה סיועי לא
מסייעא ת"ר שש אשר הן יש אוכלת ואינה
שורתה ויש שורתה ואינה אוכלת ויש
שורתה ויש אוכלת לחין כיבשין ויש
אוכלת ואינה שורתה הא דידן שורתה
ואינה אוכלת דחולין אוכלת שורתה
דמערבה ויש אש דוחה אש ויש אש אוכלת
אש ויש אש דוחה אש ויש אש אוכלת
אש דאמרינן כר ה"ה הושיט אצבעו
ביניהם ושרפן ועשן המערכה אפילו כל
הרוחות שבעולם אין מוזות אותו
ממקומו והאמר ר' יצחק בר אבדימי
במוצאי יו"ט האחרון של חג הכל צופין
לעשן המערכה נוטה כלפי צפון עניים
שמחין ובעלי בתים עצבין מפני שגשמי
שנה מועטין ופירותיהן משתמרין
נמה כלפי מזרח הכל שמחין כלפי מערב
הכל עצבין דאזיל ואתי כדיקלי ואתו
מיבדורי לא הוה מיבדור אמר מר כלפי
מזרח הכל שמחין כלפי מערב הכל
עצבין ורמינהו מזרחית לעולם יפה מערבית
לעולם קשה רוח צפונית יפה לחמין
בשעה שהביאו שליש שהן חונטין ואמר
רב יוסף ואיתימא מר זוטרא יוסימנדן
שלחן בצפון ומגורה בדרום האי מרבה
דידיה והאי מרבה דידיה לא קשיא הא לן
והא להו"י:

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

קא א מ"י מ"י מ"י מ"י מ"י
הלכה א ופ"ו
המלכות משהלח מה הלכה
:ג)
ק ב מ"י מ"י מ"י מ"י מ"י
המלכות הלכה א:
ג מ"י מ"י מ"י מ"י מ"י
המלכות הלכה א והלכיד
:ס:

מוסף רש"י

כלי עץ העשוי לנחת הוא וכל כלי
העשוי לנחת א"י מקבל טומאה והוציא
בפני טומאה אלא מלמד שמגבירין אותו
לעולי רגלים ואומרים להם ראו חיבתכם
לפני המקום ששילוקו כסדרו שנאמר
ישום לחם חום ביום הלקחה ותו ליכא
והאמר רב אושעיא בשעה שבנה שלמה
בית המקדש נטע בו כל מיני מגדים של
זהב והיו מוציאין פירותיהן בומנן וכשהרוח
מנשבת בהן נושרין שנא' ירעש כלבטון
פרוי וכשנכנסו נכרים להיכל יבש שנאמר
יפרח לבטון אומלל ועתיד הקב"ה להחיותן
שנאמר יפרח תפרח ותגל אף גילת ורען

רבינו חננאל

אבל כל כלי עץ העשוי
לנחת. כלומר שששים
עליו רב. והתניא עליו
העשוי לנחת הוא. ופירקין
שלחן מגבירין אותו
לחם הפנים ומראין אותו
לעולי רגלים. ואסיקנן ניסי
דקביעי לא חשיב. לאפקי
ארון וכרובים ומגדים
ולחם הפנים והבלתיין.
ונשאר שלשה הפסולין
במקדש מגיין שלשה
ומשנתו אחר שכירדו
במזרח וז' עשרה ט"ס
שעשו במקדש נשנית.
דרא ענין (בה) ולא כבי
השמים אש של מערכה.
וכן לא נצחה הרוח את עמוד
העשן. והתניא ה' רבוצה
כארי וברה כחמה ויש בה
ממש ואוכלת לחין כיבשין
ואינה מעלה עשן. עשן.
דחיה ותנו בני אהרן הכהן
אש. א"ע"פ שאש יורדת מן
השמים מצוה להביא מן
ההריוט רבוצה כארי. ו
יבמקדש שני ככלב לא קשיא
כאן במקדש ראשון כאן
במקדש שני ובמקדש שני מי
הוא והאמר בר שמואל
בר איניא מאי דרתיב וירצו
בו ואכבדו וקרינן ואכבדו
מאי שנא דמחוסר ה"א אלו
חמשה דברים שהיו בין
מקדש ראשון למקדש שני
ואלו הן ארון וכפורת ו
כרובים אשר אין מיהוה
הוה סיועי לא מסייעא ת"ר
שש אשר הן יש אוכלת
ואינה שורתה ויש שורתה
ואינה אוכלת ויש שורתה
ויש אוכלת לחין כיבשין
ויש אוכלת ואינה שורתה
הא דידן שורתה ואינה
אוכלת דחולין אוכלת
שורתה דמערבה ויש אש
דוחה אש ויש אש אוכלת
אש ויש אש דוחה אש ויש
אש אוכלת אש דאמרינן
כר ה"ה הושיט אצבעו
ביניהם ושרפן ועשן
המערכה אפילו כל הרוחות
שבעולם אין מוזות אותו
ממקומו והאמר ר' יצחק
בר אבדימי במוצאי יו"ט
האחרון של חג הכל צופין
לעשן המערכה נוטה כלפי
צפון עניים שמחין ובעלי
בתים עצבין מפני שגשמי
שנה מועטין ופירותיהן
משתמרין נמה כלפי מזרח
הכל שמחין כלפי מערב
הכל עצבין דאזיל ואתי
כדיקלי ואתו מיבדורי לא
הוה מיבדור אמר מר כלפי
מזרח הכל שמחין כלפי
מערב הכל עצבין ורמינהו
מזרחית לעולם יפה מערבית
לעולם קשה רוח צפונית
יפה לחמין בשעה שהביאו
שליש שהן חונטין ואמר רב
יוסף ואיתימא מר זוטרא
יוסימנדן שלחן בצפון ומגורה
בדרום האי מרבה דידיה
והאי מרבה דידיה לא קשיא
הא לן והא להו"י:

ז' נחמה דכ"ד ר"ח דרומית יפה ליתום נתן שכן ופתיח י"ב המערה י"ב.